

Tajemnica królestwa Bożego

W dzisiejszej Ewangelii Pan Jezus przybliżył nam tajemnicę królestwa Bożego. Czasami można by odnieść wrażenie, że to królestwo jest w stanie zaniku, bo zanika wiara, bo wielu już się nie modli, bo wielu naszych bliskich może już żyć bez niedzielnej Eucharystii, bez sakramentów świętych. Bo społeczeństwo jest już tak zaradne, zsekularyzowane i odreligijnione, że Pan Bóg nie ma tu zbyt wiele do roboty. Owszem, my te wszystkie zjawiska zauważamy, jakoś w nich uczestniczymy, z nimi codziennie obcujemy, jednak królestwo Boże w tym świecie nie jest w stanie zanikania. Nawet nie jest w stanie uśpienia czy letargu, a tym bardziej nie jest w stanie pozornego umierania. Tajemnica królestwa Bożego to tajemnica ziarna wrzuconego w ziemię: *Czy śpi, czy czuwa, we dnie i w nocy, nasienie kiełkuje i rośnie, sam nie wie jak. Ziemia sama z siebie wydaje plon, najpierw źdźbło, potem kłos, a potem pełne ziarno w kłosie.* Ziarno znajduje się w ziemi, nawet go nie widać, czasami jesteśmy zaskoczeni, bo zapomnieliśmy o nim, a tu zaczyna wychodzić z ziemi, zaczyna się pięknie rozwijać. *Ziarnem jest słowo Boże, a siewcą jest Chrystus.* Pan Jezus jest i ziarnem i siewcą ziarna, w Jego słowie. Bóg Ojciec posłał to ziarno na glebę naszej ziemi i naszego serca. Nie bądźmy pesymistami pogrążonymi w rozpacz tego świata, który majstruje pseudo nadzieje, nie trwające nawet tygodnia. Pozwólmy rosnąć ziarnu, które w nas jest od momentu chrztu świętego. Niech światło Ducha Świętego daje piękny wzrost temu ziarnu. **[prob.]**